

Gépkocsi anyagi szolgálat

Még nem mondhatjuk azt, hogy anyagi szolgálat terén elértük azt a nívót, amit egy szocialista hadseregtől a Párt és ezen keresztül a dolgozó nép megkövetel.

Különösen áll ez a gépkocsi anyagi szolgálatra.

Az elmúlt háborúban láthattuk, hogy milyen fontos és döntő szerepe van a győzelem kivívásában a gépkocsiknak és harckocsiknak.

Egy gépesített hadsereg ütőképessége, harcosainak harcértékén és fegyvereinek jó állapotán felül gépjárművei megbízhatóságán és üzembiztonságán áll, vagy bukik.

Nemcsak a gépkocsi szakszolgálat, a gépkocsivezetők, de a honvédség minden rendű és rangú katonáját át kell, hogy hasson az a tudat, hogy egy gépkocsi, vagy egy harckocsi egy-maga is nemzeti vagyont képvisel, ami dolgozó népünk adófilléreiből tevődik össze. Nem szabad, hogy mi ezt a vagyont könnyelműen, felületesen kezeljük, elprédáljuk.

Gondoljon minden bajtárs arra, hogy egy tulajdonukat képező 200—300 forintot érő kerékpárt, vagy egy töltőtollat nem szívesen, vagy egyáltalán nem adunk kölcsön, még egy fél órára sem. Ezzel szemben egy 150.000 Ft-ot érő gépkocsit, vagy harckocsit a rendszeresített vezetőjétől magasabb rendfokozot jogán átveszünk vezetni anélkül, hogy ezen gépnek minden porcikáját ismernénk. Csak annyit tudunk róla, hogy motor hajtja és vezetni lehet. Emellett szabálytalanságot is követünk el, mert az 1949. évi 16. sz. H. K.-ban megjelent és a gépjárművek üzembentartására vonatkozó rendelet egyik pontja meghatározza, hogy minden honvédségi gépjárművet csak rendszeresített vezetője vezethet. Ha minden bajtárs tisztában volna azzal, hogy egy rossz kapcsolás tönkretéhet egy sebességváltót, tengelykapcsolót, vagy hajtóművet, aminek a kicserélése nem egy kerékpár árával, hanem tizszeresével egyenlő, — jobban megfontolná, hogy hozzányúljon-e egy géphez, amihez nem ért, — különösen, ha az okozott kárt — fizetéséből kell megtérítenie.

Hogy ilyen és hasonló esetek elő ne forduljanak, minden bajtársat át kell, hogy hasson az anyag ismerete és szeretete, mert ezzel is szocialista hazánk felemelkedését és dolgozó népünk jólétét szolgáljuk.

A politikai ismereteinken felül gyarapítsuk műszaki tudásunkat is.

Foglalkozzunk a motorok megismerésével. Legalább annyi megbecsülést, karbantartást és ellenőrzést adjunk meg gépkocsijainknak és harckocsijainknak, amennyit egy honvéd a pisztolyának, vagy egy lövész a fegyverének megad.

Ezt megköveteli tőlünk Pártunk, népünk és szocialista hazánk.

Ahogy mindenben, úgy ebben is tanulhatunk nagy fegyvertársunktól, a dicső Szovjet hadseregtől, melynek minden katonáját áthatja az a tudat, hogy minden egyes üzemképes gépjármű egy láncszem a szocializmus építésében.

*Ha honvédségi anyaggal foglalkozol, mindig lebegjen szemed előtt,
hogy az a dolgozó nép vagyona!*